

PES SE ZBLÁZNIL? JE TO PODVOD, ŘÍKÁ EXPREZIDENT KLAUS

- CZ24 News | 10. prosince 2020

ČESKO: Když nesplnil svou roli Vojtěchův semafor, jeho místo zaujal Blatného PES. Oficiální zdůvodnění ministerstva zdravotnictví a celé vlády poté, co byla kritizována za to, že si své opatření a nařízení, omezující svobodu pohybu, podnikání i volnočasové aktivity, tedy celý život českých občanů, vymýšlí podle toho, jak se jí zrovna hodí, znělo celkem logicky.

Pokud se prý zavede systém s bodovou stupnicí, signalizující stupně pohotovosti podle aktuální epidemické situace, budou všichni vědět, na čem jsou a na co se mají připravit, a zmizí totální chaos, který panoval celý podzim. Až dosud totiž ministři odvolávali, co slíbili, a slibovali, co odvolali tak nešťastným způsobem, že byly dny, kdy snad oni nevěděli, kam se smí nebo nesmí či co zrovna platí. Občané tak místo předpovědi počasí museli každý den sledovat seznam nových restrikcí, aby náhodou nevstoupili někam, kam nesmějí.

Kolem systému PES, lidově řečeno psa, sice létalo mnoho vzletných slov a na chvíli snad u důvěřivějších občanů mohl vzbudit naději, že se něco změní a vláda si přestane z lidí dělat blázny, ale záhy se ukázalo, že je to jenom semafor rozšířený o dvě barvy (druhý stupeň není oranžový, ale vklínil se před něj žlutý, a horší než červený je ještě fialový) a pouze dává ministerstvu a všem státním „zavíračům“ o trochu větší manévrovací prostor.

Již semafor ale vzbuzoval vážné podezření, že je úplně zbytečný a vznikl jen proto, aby to vypadalo, že se rozhoduje podle aktuálních rizik pro zdraví občanů a aby se jim dalo do ruky jakési placebo či nad nimi vlál bič. Něco jako „když nerozsvítíme červenou, necháme vás žít. Ale moc si nevyskakujte, nebo přitvrdíme...“ Semafor měl zkrátka budít zdání, že občany doma nezavírá vláda a úřady, ale rudá barva „epidemické situace“.

Nakonec to však v praxi vypadalo třeba tak, že semafor ani nesvítil, byl bílý, což znamenalo nulové nebo nízké riziko nákazy, a přesto 9. září tehdejší ministr Vojtěch nařídil povinnost nosit roušky v uzavřených prostorách, barva nebarva. A to poté, co je chtěl zavést bezdůvodně již v srpnu, ale premiér Babiš se zalekl veřejného mínění, a tak tuto povinnost odložil až na začátek školního roku. Zřejmě proto, aby si lidé nemysleli, že budou moct normálně žít, a látka přes obličej jim tak připomínala, že tu máme nějakou nákazu a že se pořád něco děje, i když se vlastně nic výjimečného – až na katastrofické zprávy v médiích – neděje.

To, že roušky nemají ani tak zdravotní efekt jako psychologický, přiznal několikrát jak bývalý ministr zdravotnictví Prymula, tak jeho předchůdce Vojtěch. „My jsme nakonec se zářím postupně roušky zavedli, a na těch číslech se to zásadně neprojevovalo, takže je otázkou, jak moc by situaci změnilo zavedení roušek v původně plánovém rozsahu od prvního září,“ prohlásil v rozhovoru pro deník svého dlouholetého šéfa Andreje Babiše exministr zdravotnictví Adam Vojtěch.

Již v červenci, v době, kdy tento semaforový nonsens Vojtěch zaváděl, docházelo například k takovým „specialitám“, jako byl plošný zákaz větších akcí, povinnost nošení roušek i omezení provozu restaurací pro celý Moravskoslezský kraj, přičemž třeba v okrese Bruntál byl jen jeden nakažený člověk. A Karviná, kde bylo údajně ohnisko koronaviru, odtud leží 83 kilometrů.

O pár dní dříve přitom byla „zavřená“ jenom Karviná, což v praxi vypadalo tak, že když jste jeli do Karviné autobusem třeba z Ostravy, roušku jste si museli nasadit až během cesty po minutí cedule okres Karviná.

Ani po zavedení semaforu se na nesmyslnosti a nejasnosti vládních opatření (z hlediska zdraví, z hlediska politického a ekonomického je naopak jejich smysl evidentní) vůbec nic nezměnilo. Třeba žáci ze zeleného okresu Žďár nad Sázavou do školy nešli, protože zbytek Vysočiny byl oranžový. Zatímco semafor se dělil podle okresů, rozhodování o zavírání škol se řídilo podle rozhodnutí krajských hygieniků.

Nakonec se zdálo, že vláda našla konečně efektivní způsob, jak barvy na semaforu či systému PES využívat – prostě si vybere barvu, kterou potřebuje, podle toho, jestli chce zrovna něco zavřít nebo otevřít. A tomu přizpůsobí čísla a počet testování.

To nejpozoruhodnější na celém vládním galapředstavení ohledně koronaviru, protože nic jiného než spektakulární show to není, je totiž právě to, jak hraje virus vládě do karet pokaždé, když to potřebuje. Jako kdyby byl SARS-CoV-2 zaměstnancem úřadu vlády.

Jako černá ruka

Když se vláda zbavovala prvního ministra zdravotnictví Vojtěcha, jemuž bylo ke konci vyčítáno, že je příliš měkký, a jeho místo zaujal voják Prymula, kterému bylo ke konci vyčítáno, že je příliš tvrdý, začal počet nakažených téměř okamžitě růst a Prymula, vášnivý zavírač, řídit (a zavírat) jako černá ruka.

Není divu, když se začalo denně provádět násobně více testů. Jakmile však averze vůči plukovníkovi, kterému žádná brutální restrikce nebyla cizí, rostla a bylo potřeba situaci uklidnit, nejenže na jeho místo „zlého policajta“ nastoupil „hodný policajt“ Jan Blatný, ale jako zázrakem zároveň s jeho nástupem začal počet nakažených klesat. Opět náhoda?

V listopadu Česká republika překvapivě oznámila, že se epidemii daří dostat pod kontrolu a počet nakažených lidí výrazně klesá, takže bude možné brzy rozvolňovat. Jak by ne, vždyť počet provedených testů klesl ze 47 460 (27. 10.) na 29 816 (9. 11.), tedy skoro o 40 %.

Celé je to opravdu tragikomicky průhledné. Číslo loví vláda jako králíky z klobouku kouzelníka Pokustóna, přičemž neexistuje záruka, že ta čísla opravdu sedí a nejsou to nějaká hausnumera, která se vymýšlí stejně kreativně jako opatření.

Zatím to nikdo moc neříká nahlas, ale pár lidí, kteří si to mohou dovolit, protože jim nehrozí, že je odněkud vyhodí, a kteří se nebojí o své funkce a živobytí, se přece jenom najde. Například bývalý prezident Václav Klaus to, co se děje, a celý slavný covid-19 natvrdo popisuje nikoli jako nebezpečný virus, ale jako nástroj na změnu společnosti, a i když mu hodně „rouškařů“ nadává, vývoj mu dává stále víc za pravdu. Dnes už je jisté, že bude moct, až to skončí, zase jednou pronášet své obvyklé „já jsem vám to říkal“.

Ještě silnější podezření, měnící se takřka v jistotu, že o epidemii nebezpečného onemocnění ani ochranu veřejného zdraví tady od počátku nejde, protože se tím pouze odvádí pozornost od skutečně důležitých věcí, konkrétně od restartu ekonomiky v globálním měřítku, ale přinesl až prosinec.

Vláda totiž potřebovala „rozvolňovat“ před Vánoci, aby ji lidé neukamenovali a nedefenestrovali. A aby ti, co ještě mají nějaké peníze, stihli nakoupit dárky, a ti, v jejichž popisu práce je něco prodávat, mohli po všech těch odstávkách aspoň něco prodat. A taky aby se lidi mohli nechat třeba ostříhat. Ruku v ruce se zhoršující se finanční situací obyvatel klesá totiž i jejich nálada a psychická vyrovnanost. Ostatně připustil to i vrchní dráb Roman Prymula, který prohlásil, že do Vánoc se obchody nezavřou, protože je to politicky neprůchodné. Takže už nejde o zdraví obyvatel?

A tak začal počet nakažených – jako na zavolanou – zase klesat. Ale ne zase tak moc, aby zůstal prostor pro řízení obyvatelstva a ekonomiky a regulování situace podle jakýchsi ukazatelů, které nám prozatím zůstávají utajeny. Celý jejich smysl se zřejmě dozvíme až mnohem později, protože budeme záměry toho, co tady vláda předvádí, schopni dešifrovat zpětně podle výsledků a následků.

Lidé tomu věří

Ještě před prosincovým rozvolňováním byl ale v listopadu zaveden takzvaný PES – protiepidemický systém. Chvíli to sice vypadalo, že se bude republika řídit jeho štekáním, ale je to jako se semaforem – je používán tak, jak se to vládě zrovna hodí. Udělá tedy nějaká pravidla, ale když čísla těm pravidlům neodpovídají, vytvoří se jiná pravidla... Nebo jiná čísla?

Takže podle pochybných statistik bychom měli přejít do čtvrtého stupně a zase všechno zavřít, ale protože zjevně nejde o epidemii, ale něco úplně jiného, tak se zavřou jenom hospody po 20. hodině. A pokud se za pár dnů opravdu zase zavře úplně všechno? Dárky už budou stejně z většiny nakoupeny, takže budou moci vesele zkrachovat další podniky...

Právě ohledně vládního čarování s čísly exprezident Klaus ještě přitvrdil a řekl, že celý slavný PES a zdánlivě komplikovaný a vědecký výpočet reprodukčního čísla R je prostě podfuk. Podle Klause je evidentní, že hodnota R není přímo měřitelná, ale je „odhadována pomocí matematických modelů, které jsou zásadně ovlivněny strukturou použitého modelu a hodnotami jeho parametrů“. „Jak říká americký profesor P. L. Delamater, mnoho parametrů těchto modelů jsou pouhé poučené odhady, neboť jejich hodnota je buď neznámá, nebo není přímo měřitelná. Ve výzkumné práci to možný postup je, je-li však toto číslo bezprostředně používáno pro politická rozhodnutí, pak je to mimořádně riskantní. A je-li něco uváděno na několik desetinných míst, lidé tomu věří. O to je to větší podvod,“ [napsal exprezident ve svém čerstvém komentáři pro MF Dnes](#), kde kritizuje míchání jednotlivých parametrů jako hrušek s jablky, které nic nevypovídá o skutečnosti. Podle něj cílené, záměrné a svévolné zastrašování veřejnosti nejen pokračuje, ale nabylo nové síly. „Už nestačí nepřetržitý tok záběrů injekčních stříkaček, testovacích tyčinek, zdravotníků ve skafandrech, prázdných vojenských polních nemocnic a uvádění počtu nakažených a zemřelých lidí na celém světě několikrát za den. To

už leckteří ,prokoukli'. Muselo se začít argumentovat ,vědecky'." Lépe to snad říct ani nejde.

(...)

Kam to celé směřuje? Proč ministr Havlíček navrhuje stoprocentně hrazenou nemocenskou pro lidi s koronavirem? Jak to vypadá třeba v Německu? Proč vládní pomoc udržuje při životě takzvané zombie firmy? Jakým způsobem probíhá změna světové ekonomiky? A co bude, až „koronavirová krize“ skončí? A kdo ji přežije?

Autor: Milan Vidlák

Zdroj: <https://www.casopis-sifra.cz>